

Konečna

Ta Jana z Velké Ohrady

Tak kolem půlnoci, v hodině nemoci tichem tě prokleju, svědomí proleju... Ať ti ruka zkamení, jazyk zcepení za nevidění, za ne slyšení... ruka zkamení, jazyk zcepení za necejtění, za nemyšlení... Příjemný mlčení za chladný vyměním... zlá ve mně dlouho s pala... chvilkový nadšení, zbytečný zdržení sečetla, podepsala. .. Vstanu já a ty lež, teď už vím, jak to chceš... tak na to zůstaneš sám... Jen kolem půlnoci, v hodině nemoci krátce si zavzpomínám...